

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/13-01/243

URBROJ: 65-13-02

Zagreb, 4. studenoga 2013.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o potvrđivanju Europske konvencije o obavijestima o stranom pravu, s Konačnim prijedlogom zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 31. listopada 2013. godine uz prijedlog da se sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Orsata Miljenića, ministra pravosuđa, Sandru Artuković Kunšt, zamjenicu ministra pravosuđa, te Ivana Crnčeca, pomoćnika ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

Josip Leko

Klasa: 022-03/13-11/40

Urbroj: 50301-09/09-13-6

Zagreb, 31. listopada 2013.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o potvrđivanju Europske konvencije o obavijestima o stranom pravu, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst) i članaka 172. i 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o potvrđivanju Europske konvencije o obavijestima o stranom pravu, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Orsata Miljenića, ministra pravosuđa, Sandru Artuković Kunšt, zamjenicu ministra pravosuđa, te Ivana Crnčeca, pomoćnika ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

Zoran Milanović

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
EUROPSKE KONVENCIJE O OBAVIJESTIMA O STRANOM PRAVU,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU EUROPSKE KONVENCIJE O OBAVIJESTIMA O STRANOM PRAVU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Europske konvencije o obavijestima o stranom pravu sadržana je u odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Republika Hrvatska članica je Vijeća Europe od 6. studenoga 1996. godine. U okviru Vijeća Europe usvojen je čitav niz konvencija koje uređuju problematiku iz područja pravosuđa te čine temelj za suradnju država stranaka u okvirima utvrđenim tim konvencijama.

Europska konvencija o obavijestima o stranom pravu (u daljnjem tekstu: Konvencija), sastavljena je u Londonu, 7. lipnja 1968. godine, a stupila je na snagu 17. prosinca 1969. godine, tri mjeseca nakon datuma polaganja treće isprave o ratifikaciji ili prihvatu. Jedna je od konvencija usvojenih u okviru Vijeća Europe.

Sve države članice Vijeća Europe, osim Andore, Armenije, Irske, Monaka, San Marina i Republike Hrvatske stranke su Konvencije, a od država koje nisu članice Vijeća Europe, stranke Konvencije su i Bjelarus, Kostarika, Meksiko i Maroko (u trenutku upućivanja prijedloga u postupak, Konvencija je na snazi u odnosima između 45 država).

Ministar pravosuđa Republike Hrvatske, gospodin Orsat Miljenić, potpisao je Konvenciju u ime Republike Hrvatske, 18. lipnja 2013. godine.

Donošenjem ovoga Zakona, te stupanjem Konvencije na snagu za Republiku Hrvatsku, hrvatskim sudovima bit će olakšano pribavljanje obavijesti o stranom pravu i postupku u područjima građanskog i trgovačkog prava u odnosima s državama strankama Konvencije, te davanje obavijesti stranim sudovima o pravu i postupku u područjima građanskog i trgovačkog prava Republike Hrvatske. Ujedno biti će olakšana međusobna razmjena obavijesti o organizaciji pravosuđa.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Konvencija, kako bi njezine odredbe, u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske, postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Konvencija je donesena u svrhu uspostave sustava uzajamne međunarodne pomoći u odnosima država stranaka Konvencije, kako bi se olakšala dužnost pribavljanja obavijesti o stranom pravu njihovih pravosudnih tijela. Ugovorne stranke obvezuju se jedna drugoj pružati obavijesti o svojem pravu i postupku u područjima građanskog i trgovačkog prava, te o svojoj organizaciji pravosuđa. Dvije ili više ugovornih stranaka mogu odlučiti u međusobnim odnosima proširiti područje primjene Konvencije i na druga područja.

Konvencija sadrži odredbe o području primjene Konvencije, nacionalnom tijelu za vezu, tijelima ovlaštenim za podnošenje zahtjeva za obavijesti, sadržaju zahtjeva za obavijesti, dostavljanju zahtjeva za obavijesti, tijelima koja su ovlaštena odgovoriti, sadržaju odgovora, učincima odgovora, dostavljanju odgovora, dužnosti davanja odgovora, iznimkama od obveze davanja odgovora, roku za odgovor, dodatnim obavijestima, jezicima na kojima trebaju biti zahtjevi koji se podnose i prilozi, odredbe o troškovima, djelovanju agencija za primanje u savezним državama, stupanju Konvencije na snagu, mehanizmu pristupa Konvenciji države koja nije članica Vijeća Europe, teritorijalnom području primjene Konvencije, trajanju i mehanizmu za otkazivanje Konvencije te dužnostima glavnog tajnika Vijeća Europe, kao depozitara Konvencije.

Konvencijom je predviđeno da u svrhu provedbe odredaba Konvencije, svaka ugovorna stranka osniva ili imenuje jedno tijelo za zaprimanje zahtjeva za obavijesti od druge ugovorne stranke i za postupanje prema tim zahtjevima („agencija za primanje“). Nadalje, se utvrđuje da svaka ugovorna stranka može osnovati ili imenovati jedno ili više tijela za zaprimanje zahtjeva za obavijesti o stranom pravu od svojih pravosudnih tijela i njihovo dostavljanje nadležnoj stranoj agenciji za primanje („agencija za slanje“). Agencija za primanje može se imenovati i agencijom za slanje. Očekuje se da ugovorne stranke priopće glavnom tajniku Vijeća Europe naziv i adresu svoje agencije za primanje i, ako je potrebno, svoje agencije ili agencija za slanje.

U Republici Hrvatskoj Ministarstvo pravosuđa će, u smislu odredaba članka 2. stavaka 1. i 2. Konvencije, djelovati kao agencija za primanje i agencija za slanje. Stoga će, prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji Konvencije, Republika Hrvatska glavnom tajniku Vijeća Europe dati izjavu kojom će priopćiti da je u skladu s člankom 2. stavkom 3. Konvencije, naziv i adresa agencije za primanje i agencije za slanje, Ministarstvo pravosuđa Republike Hrvatske, Ulica grada Vukovara 49, 10000 Zagreb.

IV. OCJENA SREDSTVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 204. stavku 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, ocjenjuje se da postoji interes Republike Hrvatske da što skorije okonča svoj unutarnji pravni postupak i postane strankom Konvencije, kako bi se u odnosima Republike Hrvatske i država stranaka Konvencije uspostavio sustav uzajamne međunarodne pomoći čija je svrha olakšavanje dužnosti pravosudnih tijela u pribavljanju obavijesti o stranom pravu, te omogućila primjena mehanizama suradnje predviđenih Konvencijom.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već sklopljenim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj Prijedlog zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku, objedinjujući prvo i drugo čitanje.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU EUROPSKE KONVENCIJE O OBAVIJESTIMA O STRANOM PRAVU

Članak 1.

Potvrđuje se Europska konvencija o obavijestima o stranom pravu, sastavljena u Londonu 7. lipnja 1968. godine, u izvorniku na francuskom i engleskom jeziku, koju je Republika Hrvatska potpisala 18. lipnja 2013. godine.

Članak 2.

Tekst Konvencije iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik, glasi:

EUROPSKA KONVENCIJA O OBAVIJESTIMA O STRANOM PRAVU

Preambula

Države članice Vijeća Europe, potpisnice ove Konvencije,

uzimajući u obzir da je cilj Vijeća Europe postići veće jedinstvo među njegovim članicama;

uvjerenе da će uspostava sustava uzajamne međunarodne pomoći u svrhu olakšavanja dužnosti pravosudnih tijela u pribavljanju obavijesti o stranom pravu, doprinijeti postizanju tog cilja,

sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1. – Područje primjene Konvencije

- 1 Ugovorne stranke se obvezuju dostavljati jedna drugoj, u skladu s odredbama ove Konvencije, obavijesti o svojem pravu i postupku u područjima građanskog i trgovačkog prava, kao i o svojoj organizaciji pravosuđa.
- 2 Međutim, dvije ili više ugovornih stranaka mogu odlučiti u međusobnim odnosima proširiti područje primjene ove Konvencije i na druga područja osim onih navedenih u prethodnom stavku. Tekst takvih ugovora bit će dostavljen glavnom tajniku Vijeća Europe.

Članak 2. - Nacionalna tijela za vezu

- 1 U svrhu provedbe odredaba ove Konvencije svaka ugovorna stranka osniva ili imenuje jedno tijelo (u daljnjem tekstu „agencija za primanje“):
  - a za zaprimanje zahtjeva za obavijesti iz članka 1., stavka 1. ove Konvencije od druge ugovorne stranke;

b za postupanje prema tim zahtjevima u skladu s člankom 6.

Agencija za primanje može biti ili ministarstvo ili drugo državno tijelo.

- 2 Svaka ugovorna stranka može osnovati ili imenovati jedno ili više tijela (u daljem tekstu „agencija za slanje“) za zaprimanje zahtjeva za obavijesti o stranom pravu od svojih pravosudnih tijela i njihovo dostavljanje nadležnoj stranoj agenciji za primanje. Agencija za primanje može se imenovati agencijom za slanje.
- 3 Svaka ugovorna stranka priopćava glavnom tajniku Vijeća Europe naziv i adresu svoje agencije za primanje i, ako je potrebno, svoje agencije ili agencija za slanje.

Članak 3. - Tijela koja imaju pravo podnijeti zahtjev za obavijesti

- 1 Zahtjev za obavijesti uvijek potječe od pravosudnog tijela, čak i ako ga to tijelo nije sastavilo. Zahtjev se može podnijeti samo ako je postupak već pokrenut.
- 2 Svaka ugovorna stranka može, ako nije osnovala ili imenovala agenciju za slanje, naznačiti, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe, koje od svojih tijela će smatrati pravosudnim tijelom u smislu prethodnog stavka.
- 3 Dvije ili više ugovornih stranaka mogu odlučiti u međusobnim odnosima proširiti ovu Konvenciju na zahtjeve ostalih tijela osim pravosudnih. Tekst takvih ugovora bit će dostavljen glavnom tajniku Vijeća Europe.

Članak 4. - Sadržaj zahtjeva za obavijesti

- 1 U zahtjevu se navodi pravosudno tijelo od kojeg on potječe kao i priroda predmeta. U zahtjevu se što je moguće točnije određuju pitanja o kojima se žele dobiti obavijesti koje se tiču prava zamoljene države, a ako u zamoljenoj državi postoji više od jednog pravnog poretka, pravni poredak o kojem se traže obavijesti.
- 2 U zahtjevu se navode i činjenice potrebne kako za njegovo bolje razumijevanje tako i za sastavljanje točnog i preciznog odgovora. Preslike dokumenata mogu se priložiti kada je potrebno radi pojašnjenja sadržaja zahtjeva.
- 3 Zahtjev može sadržavati pitanja i iz drugih područja osim onih iz članka 1., stavka 1., ako su ona u vezi s glavnim pitanjima navedenim u zahtjevu.
- 4 Ako zahtjev nije sastavilo pravosudno tijelo bit će popraćen odlukom tog tijela kojom se isti odobrava.

Članak 5. - Dostavljanje zahtjeva za obavijesti

Zahtjev za obavijesti agencija za slanje ili, u nedostatku takve agencije, pravosudno tijelo od kojeg zahtjev potječe, dostavlja izravno agenciji za primanje zamoljene države.

Članak 6. - Tijela koja su ovlaštena odgovoriti

- 1 Agencija za primanje koja je primila zahtjev za obavijesti može sama sastaviti odgovor ili proslijediti zahtjev drugoj državi ili službenom tijelu koje će sastaviti odgovor.
- 2 Agencija za primanje može, u odgovarajućim slučajevima ili zbog administrativno-organizacijskih razloga, zahtjev proslijediti privatnom tijelu ili ovlaštenom odvjetniku radi sastavljanja odgovora.
- 3 Kad bi primjena prethodnog stavka mogla imati za posljedicu troškove, agencija za primanje će, prije nego obavi prosljeđivanje iz navedenog stavka, naznačiti tijelu od kojeg je zahtjev potekao privatno tijelo ili odvjetnika kojem će zahtjev biti prosljeđen, obavijestiti navedeno tijelo što je moguće točnije o vjerojatnim troškovima, te zatražiti njegovu suglasnost.

Članak 7. - Sadržaj odgovora

Cilj je odgovora dati na objektivan i nepristran način obavijesti o pravu zamoljene države pravosudnom tijelu od kojeg je zahtjev potekao. Odgovor sadrži, prema potrebi, relevantne tekstove propisa i relevantne sudske odluke. U mjeri u kojoj se to smatra potrebnim za pravilno obavještanje tijela molitelja, bit će popraćen dodatnim dokumentima kao što su izvaci iz znanstvenih radova i *travaux préparatoires*. Može biti popraćen i komentarima s obrazloženjima.

Članak 8. - Učinci odgovora

Obavijesti dane u odgovoru ne obvezuju pravosudno tijelo od kojeg je zahtjev potekao.

Članak 9. - Dostavljanje odgovora

Odgovor će agencija za primanje uputiti agenciji za slanje, ako je zahtjev dostavila ta agencija, ili pravosudnom tijelu, ako je ono izravno poslalo zahtjev.

Članak 10. - Dužnost davanja odgovora

- 1 Agencija za primanje kojoj je poslan zahtjev za obavijesti, uz uvjete odredaba članka 11., poduzima radnje na zahtjev u skladu s člankom 6.
- 2 Kad odgovor nije sastavila agencija za primanje, ista je obvezna osigurati slanje odgovora u skladu s uvjetima navedenim u članku 12.

Članak 11. - Iznimke od obveze davanja odgovora

Zamoljena država može odbiti postupiti po zahtjevu za obavijesti ako slučaj koji je povod zahtjevu utječe na njezine interese ili ako smatra da bi odgovor mogao ugroziti njezin suverenitet ili sigurnost.

Članak 12. - Rok za odgovor

Odgovor na zahtjev za obavijesti dostavlja se što je brže moguće. Međutim, ako

priprema odgovora zahtijeva dulje vrijeme, agencija za primanje o tome obavještava strano tijelo molitelja i, ako je moguće, istovremeno naznačuje vjerojatan datum kojeg će se slati odgovor.

Članak 13. - Dodatne obavijesti

- 1 Agencija za primanje, kao i tijelo ili osoba koju je zadužila da odgovori, u skladu s člankom 6., može od tijela od kojeg je potekao zahtjev zatražiti pružanje svih dodatnih obavijesti koje smatra potrebnim za sastavljanje odgovora.
- 2 Zahtjev za dodatnim obavijestima agencija za primanje dostavlja na isti način koji je predviđen člankom 9. za dostavljanje odgovora.

Članak 14. - Jezici

- 1 Zahtjev za obavijesti i prilozi bit će na jeziku ili na jednom od službenih jezika zamoljene države ili će biti popraćeni prijevodom na taj jezik. Odgovor će biti na jeziku zamoljene države.
- 2 Međutim, dvije ili više ugovornih stranaka mogu odlučiti u međusobnim odnosima odstupiti od odredaba prethodnog stavka.

Članak 15. - Troškovi

- 1 Odgovor ne podrazumijeva plaćanje bilo kakvih troškova osim onih iz članka 6., stavka 3., koje snosi država od koje zahtjev potječe.
- 2 Međutim, dvije ili više ugovornih stranaka mogu odlučiti u međusobnim odnosima odstupiti od odredaba prethodnog stavka.

Članak 16. - Savezne države

U savezним državama, dužnosti agencije za primanje, osim onih koje se ostvaruju prema članku 2., stavku 1. a, iz ustavnih razloga, mogu se povjeriti drugim državnim tijelima.

Članak 17. - Stupanje Konvencije na snagu

- 1 Ova Konvencija bit će otvorena za potpisivanje državama članicama Vijeća Europe. Ona podliježe ratifikaciji ili prihvatu. Isprave o ratifikaciji ili prihvatu polažu se kod glavnog tajnika Vijeća Europe.
- 2 Ova Konvencija stupa na snagu tri mjeseca nakon datuma polaganja treće isprave o ratifikaciji ili prihvatu.
- 3 U odnosu na državu potpisnicu koja je naknadno ratificira ili prihvati, Konvencija stupa na snagu tri mjeseca nakon datuma polaganja njezine isprave o ratifikaciji ili prihvatu.

Članak 18. - Pristup države koja nije članica Vijeća Europe

- 1 Nakon stupanja ove Konvencije na snagu, Odbor ministara Vijeća Europe može pozvati bilo koju državu koja nije članica da joj pristupi.
- 2 Takav pristup provodi se polaganjem kod glavnog tajnika Vijeća Europe isprave o pristupu koja proizvodi učinak tri mjeseca nakon datuma njezina polaganja.

Članak 19. – Teritorijalno područje primjene Konvencije

- 1 Svaka ugovorna stranka može, u vrijeme potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu ili pristupu, odrediti područje ili područja na koja se ova Konvencija primjenjuje.
- 2 Svaka ugovorna stranka može, prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu ili pristupu, ili bilo kojeg kasnijeg datuma, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe, proširiti ovu Konvenciju na bilo koje drugo područje ili područja navedena u izjavi i za čije je međunarodne odnose ona odgovorna, ili u čije je ime ovlaštena preuzimati obveze.
- 3 Svaka izjava dana u skladu s prethodnim stavkom može, u odnosu na bilo koje područje spomenuto u toj izjavi, biti povučena sukladno postupku utvrđenom u članku 20. ove Konvencije.

Članak 20. - Trajanje Konvencije i otkazivanje

- 1 Ova Konvencija ostaje na snazi na neodređeno vrijeme.
- 2 Svaka ugovorna stranka može, u mjeri u kojoj se na nju odnosi, otkazati ovu Konvenciju obavješću upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe.
- 3 Takav otkaz proizvodi učinak šest mjeseci nakon datuma zaprimanja te obavijesti od strane glavnog tajnika.

Članak 21. - Dužnosti glavnog tajnika Vijeća Europe

Glavni tajnik Vijeća Europe obavještava države članice Vijeća Europe i svaku državu koja je pristupila ovoj Konvenciji o:

- a svakom potpisivanju;
- b svakom polaganju isprave o ratifikaciji, prihvatu ili pristupu;
- c svakom datumu stupanja ove Konvencije na snagu u skladu s njezinim člankom 17.;
- d svakoj izjavi primljenoj u skladu s odredbama stavka 2. članka 1., stavka 3. članka 2., stavka 2. članka 3. i stavaka 2. i 3. članka 19.;

- e svakoj obavijesti primljenoj u skladu s odredbama članka 20. i datumu na koji otkaz proizvodi učinak.

U potvrdu toga niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Londonu, dana 7. lipnja 1968., na francuskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom primjerku koji ostaje pohranjen u arhivu Vijeća Europe. Glavni tajnik Vijeća Europe dostavlja ovjerene preslike svakoj državi potpisnici i pristupnici.

EUROPEAN CONVENTION ON INFORMATION ON FOREIGN LAW

Preamble

The member States of the Council of Europe, signatories hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is the achievement of greater unity between its members;

Convinced that the creation of a system of international mutual assistance in order to facilitate the task of judicial authorities in obtaining information on foreign law, will contribute to the attainment of this aim,

Have agreed as follows:

Article 1 – Scope of the Convention

- 1 The Contracting Parties undertake to supply one another, in accordance with the provisions of the present Convention, with information on their law and procedure in civil and commercial fields as well as on their judicial organisation.
- 2 However, two or more Contracting Parties may decide to extend as between themselves the scope of the present Convention to fields other than those mentioned in the preceding paragraph. The text of such agreements shall be communicated to the Secretary General of the Council of Europe.

Article 2 – National liaison bodies

- 1 In order to carry out the provisions of the present Convention each Contracting Party shall set up or appoint a single body (hereinafter referred to as the “receiving agency”):
  - a to receive requests for the information referred to in Article 1, paragraph 1, of the present Convention from another Contracting Party;
  - b to take action on these requests in accordance with Article 6.

The receiving agency may be either a ministerial department or other State body.

- 2 Each Contracting Party may set up or appoint one or more bodies (hereinafter referred to as “transmitting agency”) to receive requests for information from its judicial authorities and to transmit them to the competent foreign receiving agency. The receiving agency may be appointed as a transmitting agency.
- 3 Each Contracting Party shall communicate to the Secretary General of the Council of Europe the name and address of its receiving agency and, where appropriate, of its transmitting agency or agencies.

Article 3 – Authorities entitled to make a request for information

- 1 A request for information shall always emanate from a judicial authority, even when it has not been drawn up by that authority. The request may be made only where proceedings have actually been instituted.
- 2 Any Contracting Party may, if it has not set up or appointed a transmitting agency, indicate, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, which of its authorities it will deem a judicial authority within the meaning of the preceding paragraph.
- 3 Two or more Contracting Parties may decide to extend as between themselves the present Convention to requests from authorities other than judicial authorities. The text of such agreements shall be communicated to the Secretary General of the Council of Europe.

Article 4 – Contents of a request for information

- 1 A request for information shall state the judicial authority from which it emanates as well as the nature of the case. It shall specify as exactly as possible the questions on which information concerning the law of the requested State is desired, and where there is more than one legal system in the requested State, the system of the law on which information is requested.
- 2 The request shall also state the facts necessary both for its proper understanding and for the formulation of an exact and precise reply. Copies of documents may be attached where necessary to clarify the scope of the request.
- 3 The request may include questions in fields other than those referred to in Article 1, paragraph 1, where they relate to the principal questions specified in the request.
- 4 Where a request is not drawn up by a judicial authority it shall be accompanied by the decision of that authority authorising it.

Article 5 – Transmission of a request for information

A request for information shall be transmitted directly to the receiving agency of the requested State by a transmitting agency or, in the absence of such an agency, by the judicial authority from which it emanates.

Article 6 – Authorities empowered to reply

- 1 The receiving agency which has received a request for information may either draw up the reply itself or transmit the request to another State or official body to draw up the reply.
- 2 The receiving agency may, in appropriate cases or for reasons of administrative organisation, transmit the request to a private body or to a qualified lawyer to draw up the reply.
- 3 Where the application of the preceding paragraph is likely to involve costs, the receiving agency shall, before making the transmission referred to in the said paragraph, indicate to the authority from which the request emanated the private body or lawyer to whom the request will be transmitted, inform the said authority as accurately as possible of the probable cost, and request its consent.

Article 7 – Content of the reply

The object of the reply shall be to give information in an objective and impartial manner on the law of the requested State to the judicial authority from which the request emanated. The reply shall contain, as appropriate, relevant legal texts and relevant judicial decisions. It shall be accompanied, to the extent deemed necessary for the proper information of the requesting authority, by any additional documents, such as extracts from doctrinal works and *travaux préparatoires*. It may also be accompanied by explanatory commentaries.

Article 8 – Effects of the reply

The information given in the reply shall not bind the judicial authority from which the request emanated.

Article 9 – Communication of the reply

The reply shall be addressed by the receiving agency to the transmitting agency, if the request had been transmitted by this agency, or to the judicial authority, if the request was sent directly by the latter.

Article 10 – Duty to reply

- 1 The receiving agency to whom a request for information has been sent shall, subject to the provisions of Article 11, take action on the request in accordance with Article 6.

- 2 Where the reply is not drawn up by the receiving agency, the latter shall be bound to ensure that a reply is sent subject to the conditions specified in Article 12.

Article 11 – Exceptions to the obligation to reply

The requested State may refuse to take action on the request for information if its interests are affected by the case giving rise to the request or if it considers that the reply might prejudice its sovereignty or security.

Article 12 – Time-limit for the reply

The reply to a request for information shall be furnished as rapidly as possible. However, if the preparation of the reply requires a long time, the receiving agency shall so inform the requesting foreign authority and shall, if possible, indicate at the same time the probable date on which the reply will be communicated.

Article 13 – Additional information

- 1 The receiving agency, as well as the body or the person whom it has instructed to reply, in accordance with Article 6, may request the authority from which the request emanates to provide any additional information it deems necessary to draw up the reply.
- 2 The request for additional information shall be transmitted by the receiving agency in the same way as is provided by Article 9 for the communication of the reply.

Article 14 – Languages

- 1 The request for information and annexes shall be in the language or in one of the official languages of the requested State or be accompanied by a translation into that language. The reply shall be in the language of the requested State.
- 2 However, two or more Contracting Parties may decide to derogate, as between themselves, from the provisions of the preceding paragraph.

Article 15 – Costs

- 1 The reply shall not entail payment of any charges or expenses except those referred to in Article 6, paragraph 3, which shall be borne by the State from which the request emanates.
- 2 However, two or more Contracting Parties may decide to derogate, as between themselves, from the provisions of the preceding paragraph.

Article 16 – Federal States

In Federal States, the functions of the receiving agency other than those exercised under Article 2, paragraph 1.a may, for constitutional reasons, be conferred on other State bodies.

Article 17 – Entry into force of the Convention

- 1 This Convention shall be open to signature by the member States of the Council of Europe. It shall be subject to ratification or acceptance. Instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification or acceptance.
- 3 In respect of a signatory State ratifying or accepting subsequently, the Convention shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification or acceptance.

Article 18 – Accession of a State not a member of the Council of Europe

- 1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any non-member State to accede thereto.
- 2 Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect three months after the date of its deposit.

Article 19 – Territorial scope of the Convention

- 1 Any Contracting Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
- 2 Any Contracting Party may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Convention to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.
- 3 Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn according to the procedure laid down in Article 20 of this Convention.

Article 20 – Duration of the Convention and denunciation

- 1 This Convention shall remain in force indefinitely.
- 2 Any Contracting Party may, in so far as it is concerned, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 3 Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

Article 21 – Functions of the Secretary General of the Council of Europe

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to this Convention of:

- a any signature;
- b any deposit of an instrument of ratification, acceptance or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 17 thereof;
- d any declaration received in pursuance of the provisions of paragraph 2 of Article 1, paragraph 3 of Article 2, paragraph 2 of Article 3 and paragraphs 2 and 3 of Article 19;
- e any notification received in pursuance of the provisions of Article 20 and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at London, this 7th June 1968, in French and English, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove pravosuđa.

Članak 4.

Prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji Republika Hrvatska priopćit će na Konvenciju iz članka 1. ovoga Zakona sljedeću izjavu:

„IZJAVA
vezana uz članak 2. stavak 3. Konvencije

U skladu s člankom 2. stavkom 3. Konvencije, Republika Hrvatska priopćuje da je njezina agencija za primanje i slanje prema članku 2. stavcima 1. i 2. Konvencije, Ministarstvo pravosuđa Republike Hrvatske, Ulica grada Vukovara 49, 10000 Zagreb.“.

Članak 5.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona za Republiku Hrvatsku nije na snazi te će se podaci o njezinom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 6.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Zakona propisano je da se potvrđuje Europska konvencija o obavijestima o stranom pravu, sastavljena u Londonu, 7. lipnja 1968. godine, čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana ovom Konvencijom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i na međunarodnoj razini.

Članak 2. Zakona sadrži tekst Europske konvencije o obavijestima o stranom pravu, u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik.

Člankom 3. Zakona propisuje se da je provedba Zakona u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove pravosuđa.

Članak 4. Zakona sadrži tekst izjave koju će Republika Hrvatska priopćiti depozitaru prilikom polaganja isprave o ratifikaciji Europske konvencije o obavijestima o stranom pravu.

Člankom 5. utvrđuje se da na dan stupanja Zakona na snagu Europska konvencija o obavijestima o stranom pravu nije na snazi za Republiku Hrvatsku te da će se stoga podaci o njezinom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 6. uređuje stupanje Zakona na snagu.